

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2986/2018
20.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужених АД „ББ“ ..., кога заступа пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и АД „ВВ“ из ..., кога заступа пуномоћник Владислав Костић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.2032/18 од 28.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.12.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.2032/18 од 28.08.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених, изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.2032/18 од 28.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 646/17 од 21.06.2018. године, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период од септембра 2014. до августа 2015. године исплате појединачне месечне износе са затезном каматом на сваки тај износ од доспелости па до исплате, утврђене у изреци првостепене пресуде, као и да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 74.522,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Одбијен је захтев тужиоца у делу за исплату затезне камате на износ парничних трошкова за период од пресуђења до извршности пресуде.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 бр.2032/18 од 28.08.2018. године, жалбе тужених одбио и пресуду Основног суда у Зрењанину П1 646/17 од 21.06.2018. године, у усвајајућем делу потврдио.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су изјавили благовремене ревизије због погрешне примене материјалног права. Ревизију

изјављују и с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом тужених у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду дана 01.09.2017. године.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, у коме је ревизија увек дозвољена, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора од 134.400,85 динара очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужених није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић